

KIS-CZELL ÉS VIDEKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN ÚJSÁG.

Megjelen minden vasárnap.

Jellege: •Küzdelem az igazságért!

ELHÍRÜLT ÁR:

Egy évre 8 kor. | Negyedévre 2 kor. — fél.
Fél évre 4 kor. | Egyes szám ára — 20 .

Felolós szerkesztő:
HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden közlemények. Névtelen levelek figyelembe nem vételnek.

Szerkesztővel értekezholni: kedd, szerda és csütörtökön.

Világbéke.

Amióta egy gyöngéd asszonyi szívben megfogamzott ez a dicső eszme, amely az emberszeretetet, a testvériséget riadó szavataként zendült föl: azóta mind nagyobb és szélesebb körű mérveket ölt az akció, mely az emberi szív legnemesebb érzéséhez való appellátát követte.

Világbéke, — mily magasztos gondolat! Mintha angyal — kezében olajággal — szólna az emberiséghez: „Nem elégteltetek-e még meg a sok ádáz vérengzést? Hisz mindnyájan az Ur-gyermekei vagytok, az Ur pedig parancsolá, hogy szeressétek felebarátaitokat, mint tenmagatokat! Nem átalikodtok vétkezni az Ur parancsolata ellen és öldökölni egymást gyilkos fegyverekkel? Kezetekben a hatalom, az erő a békés munkálkodásra, tik meg ártatlan testvéreiteket pusztítjátok, megszorítjátok az anyákat, árvaikká teszitek a gyermekeket; lecsaptok a gyengébbekre, hogy hatalmatokba ejtsétek őket, ha másképp nem lehet, hát életök árán is!”

Mintha ez a vádló, korholó hang rez-

dülne meg lelkünkben, mely remélve áhitozza azt az időt, amikor a nemzetek fölismerik, hogy nem hivatásuk, mindent és mindenkit igájukba törni, lenyűgözni, legázolni.

A tisztos munka századában a kard, a fegyver nem lehet eszköze a nemzetek boldogulásának. Az erőszak uralma alatt elégedetlenek a népek, az emberi lélektől büntetlenül nem szabad megvonni a szabadság verőfényes napját, nem szabad tőle elrabolni, amit az Istentől mint legszébb és legértékesebb adományt kapott.

Ha visszatekintünk a múltba, láthatjuk, mint pusztulnak el sorra a legnagyobb hatalmak; elvész a görög, a római birodalom; jóllehet az utóbbi a világnak több mint ismert felét kerítette hatalmába; nem volt nép, melyet meg ne törték volna a rómaiak. Ja megkivánták kincsét, dologbíró kezeinek rabszolgamunkáját. Kéjelgett a nemzet nagy erejében és mindenét erejére bízva, ezzel a bizodalomával megölte az erényeket és erkölcsöket. Itt is bebizonyult, hogy az erőszak kártyavár, melyet egy lehelet halomra dönthet; balgaság az ilyen várba

hordani mindenünket, — még testvéreink szabadságát is.

A jó lelkületű ember irtózik a vértől, hát még embertársaink ártatlanul kiömlő véretől meennyire kell irtóznia mindenkinnek, kiből nem vezett még ki egészen minden jobb érzés?

A huszadik század feladata a világbéke eszméjét a megvalósulás felé vinni. A világbéke jegyében jár a jog, az igazság, az erkölcsiség; a világbéke talajába van elvetve, elhintve a világszabadság magva. A világbéke sorsa pedig az uralkodók és tanácsosainak kezébe van bízva. Legyenek ők apostolai e magasztos eszmének, ihlesse meg lelküket a vágy, boldogságot hozni e földre.

Nagy feladat áll előttünk. Ha sikerül e feladatnak megfelelnünk, nagyobb szolgálatot teszünk az emberiségnek, mintha a legdicsőbb és — természetesen — legvéresebb háborúból győzelemmel, diadallal kerülünk ki.

Most az ideje megbecsülni a világbéke áldásait. Mert mintha mindenünnen vészfelhők tornyosulnának vén világrésünk fölött; mintha megrázkodtató vihar

TÁRCZA.

A grunyováci emberevő.

Irta: Szeredai Lő.

Ez bizony nagyon régi história. Vagy négy-öt száz évvel eze őt történt meg, ha ugyan valójában megtörtént, amire nem merék megesküdni.

Nyáron volt, aratásnak idején s a grunyováciak ép betakarították az élelmet, mikor a feleget közt hírtelen valami nagy fekete pont tűnt fel. Olyantormának látszott, mint egy nagy saskeselyű, olyanformán koválygott is, csakhogy sokkal nagyobb volt, mint amilyen egy keselyű szokott lenni.

— Madár lesz, mert szárnya van! — mondta az egyik — De bizony nem madár! szolt a másik hiszen láthatja kend, hogy milyen nagy!

— Az ám ni! És tüzet fuj a szájából! Meneküljünk! Sárkány!

Erre a vészkiáltásra elfutott volna, ki merre tud, csakhogy már későn volt. Mert a szörnyeteg nagy hírtelen lecsapott az aratok közé és — ripp-rupp — egy harapasra bekapta a Szatmírovis Gyuri fiatal feleséget. Az volt a falu legszebb asszonya, amiből látnivaló, hogy a fenevadnak jó gustusa volt. Utánna még bekapott még három embert. A többi eszeveszettezen menekült be a faluba.

Az a szörnyeteg félig ember, félig madár volt és rút pófajából úgy fujta a tüzet, hogy amerre járt, amerre lépett, minden elégett körül-

lőtte. Volt nagy ijedség Grunyovácon. Napokig még a tetzára se mentek az emberek, nem hogy a falu végére merészkedtek volna. Mert az emberevő válogatás nélkül bekapott mindenkit, aki a közelébe ért, ha vén volt, ha fiatal volt. (Legjobban járt Mátkis Jása, mert annak a házartos anyósát ette meg.) Két hétig tartott ez a rémületes állapot. Két hétig pihent a mező munká, ami pedig sürgős, nagyon sürgős volt két hétig senkise mert kélalni a hazából, két het alatt tízenegy embert falt fel az emberevő.

A harmadik hét elején a grunyováciak már nagyon megsokalták a dolgot s a falu vénei összeültek megbeszélendő: miképpen lehetne elkergetni azt a szörnyeteket, amely előbb-utóbb fölfalja a helység egész népét.

Bugics uram, aki nagyon bátor ember hírében állott, azt mondta: Keljünk fegyverre valamennyien! ki kaszával, ki kapával menjeneki az emberevőnek! Hm, könnyen beszél kegyelmed! — felelt Platias Jován, a helység érdemes biraja, akinél okosabb ember hét faluban se volt található — könnyen beszél! Az emberevő mindnyájunkat fölfalja! Hát akkor küldjünk stafettát a kiralyhoz, kérjünk tőle segítséget. Hadd jöjjen ide ezer páncélos vitéz, azok majdesak elbánnak vele! Azt mondta erre a biró: Persze, persze. . . Hanem mire a következő a kiralyhoz ér, két hét. Mire a vitézek ideérkeznek az is két hét, négy hét multán pedig még hirmondó se marad belőlünk! Schogyse tudták kiokoskodni, hogy mitévők legyenek és dolgavégzetlen már-már indulni készült kiki hazafelé, mikor egyszer csak beallit a tanácskodók közé a vén Axanics Mihály. Hogy órá

senkise gondolt! Pedig a vén Mihály, az volt csak az okos ember! Mikor a dögvész pusztított az országban és százeval haltak el az emberek, Grunyovácon senkit sem ért veszedelem. Mert akire ő ráiholt, az menten felgyógyult. A nyavalyatorós, gyermeknek csak a fejére tette a kezét és a bajnak rögtön vége volt. A beteg állapot meg úgy gyógyította meg, hogy csak ranézett. Olyan okos ember volt az öreg lehetett vagy szatizéves, hogy mindennek tudta az orvoságát. Hogy ő róla megtudták feledkezni! A tanácskozók nagyisztelettel kinalták meg utléssel a vén Mihályt, aki oda helyezkedett az asztal mellé és aztán ráhajta galambós fejét a tenyerére, elgondolkozott.

— Hallom, — szólalt meg nagysokára, — hogy nagy bajban vagyon a falu az emberevőnek miatta.

— Bajban bizony öreg bátyánk, mert sehogys tudjuk elverni a határból azt az isten csapasát! Hát pedig az nem nehéz! — Nem-e? kérdezték a tanácskozók, érthető nagy kíváncsisággal.

— Gondolja, hogy az emberevőt el lehet izzni?

De tudom is, nemcsak gondolom! Aztán hogyan, mivel? Ferfi becsülettel, asszony erkölcsével, leány tisztaságával, a Jézus nevével!

Kisse homályos volt a beszéd, azért hát faggatni kezdték az öregot, hogy magyarázza ezt mondatát. A vén Mihály pedig körülnézett szelíd szemével és emigyen magyarázta meg szavait:

Hajnalban, mikor világosodni kezd s még harma is hull, menjen ki egy feleségcs

Rózsa Sándor divatárú kereskedésébe már megérkeztek az őszi újdonságok óriási választékban, remek mintákban. Olcsó árakkal!

2309—1903. tkv. szám.

Arverési hirdetményi kivonat.

Varga Gyula vönöczi lakos mint a „Vönöczi községi hitelszövetkezet” igazgatója végrehajtatónak, Gálos József és neje szül. Reznák Rozália vönöczi lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a telekkönyvi s végrehajtási arverést 462 kor. tőkekövetelés és ennek 1902. évi aug. hó 3-ik napjától járó 7 1/2 % kamatai 76 kor. 90 fill. perbeli mar megállapított, valamint jelenlegi 19 kor. 60 fill. és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett az 1881. 60. tcz. 144 §. alapján és a 146 §. értelmében a kis-czelli kir. bíróság területén levő a vönöczi 56. sz. tjkvben A + 838/a hraz. alatt fekvő ingatlanra 124 kor. az ugyane tjkvben A + 980/a hraz. alatt foglalt ingatlanra 563 kor. s a vönöczi 759 sz. tjkvben A l. 198. hraz. alatt foglalt, 92 sz. házas ingatlanra 724 kor. kikialtási árban azzal rendel el, hogy az előző hitelezők követeléseinek kielégítésére szükséges 1268 kor., vételár a vönöczi 57. sz. tjkvben A + 838/a és 980/a hrazámok alatt foglalt ingatlanok eladásával el nem éretnek, ugy az arverés hatálytalanná válik s ezek az ingatlanok, a 4064/1880. sz. végzéssel Gálos János javára C. 6. alatt bekebelezett szorgalmi jog fönntartása nélkül arverezendők el, továbbá, hogy az arverésen a vönöczi 759 sz. tjkvben C. 16. és 17. alatt a 2110/1890. sz. végzéssel Gálos János és neje, Hóbe Rozalia javára bekebelezett lakási szorgalmi jogot nem érinti. Az arverés megtartására határidőül 1903 évi szeptember hó 21. (huszonegyedikének) délelőtti 9 óráját Vönöczk község házához tűzi ki.

A venni szándékozók tartoznak a kikialtási árnak 10 %-át hánnapos sejeben a bírói kiküldötti kezébe letenni.

A vételár és ennek az arverés napjától számítandó 5% kamatai három hó alatt, az első arverés napjától 30, a második 60, a harmadik 90 nap alatt fizetendő le.

Az arverési feltételek alulirt tkvi hatóság és Vönöczk községbírósánál tekinthetők meg.

Kir. jbróság mint tkvi hatóság, Kis-Czellben, 1903. évi július 2-án.

LÁSZLÓ, kir. albiró.

2273—903. tk.

Arverési hirdetmény-kivonat.

Benke Lajos kemenesszentmártoni lakos végrehajtatónak, Erdélyi Imréné, szül. Szabó Lidia kemenesszentmártoni lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtás: arverés 130 kor. tőkekövetelés és ennek 1002. évi szept. hó 6-ik napjától járó 6 % kamatai 1/2 % váltódíj 44 kor. 39 fill. perbeli és végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 15 kor. 60 fill. és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett az 1881. 90. tcz. 144. §. alapján és a 146. §. értelmében a kis-czelli kir. bíróság területén levő a kemenesszentmártoni 11. sz. tjkvben A + (240—241.) hrazámok alatt foglalt ingatlanokból Erdélyi Imréné, szül. Szabó Lidának 2/5 résznyi illetőségének, illetőleg az 1881. évi 90 tcz. 156 §. alapján az egészre 170 kor. a kemenesszentmárton 167. sz. tjkvben A + 42. 43. hrazámok alatt foglalt, földrajzilag egy egészet képező ingatlanból Er-

délyi Imréné Szabó Lidát illető fele részre illetőleg az 1881. évi 60 tcz. 156. §. alapján, az egész ingatlanra 800 kor. a kemenesszentmártoni 239 sz. tjkvben A + 44. hraz. alatt foglalt 26. sz. házas ingatlanra 200 kor. a vönöczi 1058. 26. sz. tjkvben A + 527 hraz. alatt foglalt ingatlanból Erdélyi Imréné Szabó Lidának 2/5 résznyi illetőségének 332 koronában megállapított kikialtási árban elfeledtetik.

Az arverés megtartására határidőül 1903 évi október hó 7. (hetedik) napjának délelőtti 9 órája Kemenesszentmárton és folytatólag Vönöczk község házához tűzetik ki.

A venni szándékozók tartoznak a kikialtási árnak 10 %-át a bírói kiküldötti kezébe letenni.

A vételár és ennek az arverés napjától számítandó 5 % kamatai három hó alatt, az első arverés napjától 30, a második 60, a harmadik 90 nap alatt fizetendő le.

Kir. bíróság, mint tkvi hatóság Kis-Czellben 1903. évi július hó 25-én

LÁSZLÓ kir. albiró.

Díjtalan himzés-oktatás.

Singer Co. varrógép-részvénytársaság országunk házi iparának emelésére f. évi szeptember 17-től

Kis-Czellben, a „Korona“-szálloda nagytermében

hímzés-tanfolyamot

tart himzésoktatásra a Singer-varrógépeken, melyben való élénk részvételre, valamint az eddigi tanítványaink által készített himzések megtekintésére Kis-Czell és vidéke mélyen tisztelt hölgyközönségét tisztelettel meghívja.

Az oktatás teljesen díjtalanul, vizsgázott tanítónő által eszközöltetik.

Varrás-oktatás a Singer-varrógépeken, mely szintén teljesen díjtalan.

Szíves bejelentéseket

a hímző-teremben

SINGER Co
varrógép-részvénytársaság
ezelött NEIDLINGER G.
Győrött, Baross-ut 2.

SEIFERT JÓZSEF

POZSONY
Halászkapu-utca 4. szám.

cs. és kir. udv. fegyverezállító. Interurbahn telefon 252.

Ajánlja dus raktárát:

Henri Pieper eredeti Diana fegyverekből ugyssinte czélsru Hammer-féle fegyverekből,

J. P. Sauer u. Sohn czég Krapp Frlyen-féle különlegesen aczélcsővű fegyverekből,

eredeti gyári árakon

Ezen fegyverek a jelenkor legmeghizhatóbb és legjobban lévő vadász-fegyverei s kimerülő teirással, valamint számos előkelő vadászkedvelők és hivatasos vadászreferenciájával, ugysszintén árjegyzékkel készüggel csügálok.

Cs. és kir. állami áruda által osztrák-magyar füstnélküli I. számú vadászati és tárcsa-lóporral töltött töltevények, továbbá szállitok minden fajta **közsz vadásztiöltényeket** mindenkor pontosan és frissen töltve minden kaliberühöz a legolcsóbb áron.

Vadászati, utazási és sportkülönlegesség! **Saját lövöldö!**

A pozsonyi II-ik mezőgazdasági országos kiállítás alkalmával **vadász-fegyvereim** és vadászszerszók az egyedüli aranyérmert nyertek.

ASBÓTH LAJOS

selyem-, szőr- és karton-festő
Sárvárott, Árpád-utca.

Ajánlja magát mindennemű selyem, szőr és karton festészeti munkákra, a legfinomabb és legmodernebb kivitelben; ugy szintén férfi- és női-ruhák tisztítására sztejtetés nélkül.

Minden Kis-Czell vidéki vásárban személyesen megjelenvén, a munkákat ott is átvehetem, esetleg postai szállitást utján.

Tisztelettel

8—10

Asbóth Lajos.

Minden vevő jogosítva van az árut (eredeti csomagolásban) az alant említett intézetben (Wien IX.) díjmentesen megvizsgáltatni.

Az első Triesti Cognac párlati intézet (Destillerie.) CAMIS és STOCK Barcelóban Triest mellett ajánlja beltöldi

GYÓGY-COGNAC-ját

mely francia módszer szerint készült és az általános ausztriai gyógyszerész-egyesület kísérleti állomása enenörzése alatt áll. — 1/2 palacszk 5 korona, 1/3 palacszk 2 60 korona.

KAPHATÓ: *Jánoshadu*: Singer Sándor-nál, nagybani eladás a vidék részére Sattler Józsefnél *N.-Kanizsán* Kis-Czell és vidéke részére egyedüli elarúsító Nagy Gyula fűszerkereskedő *Kis-Czellben*.

Minden vevő jogosítva van az árut (eredeti csomagolásban) az alant említett intézetben (Wien IX.) díjmentesen megvizsgáltatni.

V egy ellnöbra a es és ki belgyri misz e nom által ába-gyot kisérleti állomá és élelmiszerre galó intézeté ál-1 k., Spitalgati

adókra es-lyri n alba-tyál k. ába-ki hólál ymba-ile berék Víz-ke álló Bács S. úgvan 81.

KIS-CZELL ES VIDEKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN ÚJSÁG.

Megjelen minden vasárnap.

Jellege: •Küzdelem az igazságért!

Előfizetési ár:

Egy évre . . . 8 kor. | Negyedévre . . . 2 kor. — 61.
Fél évre . . . 4 . | Egyes szám ára — 20 .

Feloldós szerkesztő:

HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám. Ideintendők a lap szemlélt és anyagi részét illető minden kérdésmények. Névtelen levelek figyelembe nem vételnek.

Szerkesztővel értekezhetni: kedd, szerda és csütörtökön.

Világbéke.

Amióta egy gyöngéd asszonyi szívből megfogamzott ez a dicső eszme, amely az emberszeretet, a testvériesség riadó szótaként zendült föl: azóta mindnagyobb és szélesebb körű mérveket ölt az akció, mely az emberi szív legnemesebb érzéséhez való appellátát követte.

Világbéke, — mily magasztos gondolat! Mintha angyal — kezében olajággal — szólna az emberiséghez: „Nem elégtételek-e még meg a sok ádáz vérengzést? Hisz mindnyájan az Ur gyermekei vagytok, az Ur pedig parancsolá, hogy szeressétek felebarátaitokat, mint tenmagatokat! Nem atalkódtok vétkezni az Ur parancsolata ellen és öldökölni egymást gyilkos fegyverekkel? Kezetekben a hatalom, az erő a békés munkálkodásra, tik meg ártatlan testvéreiteket pusztítjátok, megszorítjátok az anyákat, árvákká teszitek a gyermekeket; lecsaptok a gyengébbekre, hogy hatalmatekba ejtsétek őket, ha másképp nem lehet, hát életök árán is!”

Mintha ez a vádító, korholó hang rez-

dülne meg lelkünkben, mely remélve áhitozza azt az időt, amikor a nemzetek fölismerik, hogy nem hivatásuk, mindent és mindenkit igájukba törni, lenyügözni, legázolni.

A tisztos munka századában a kard, a fegyver nem lehet eszköze a nemzetek boldogulásának. Az erőszak uralma alatt elégedetlenek a népek, az emberi lélektől büntetlenül nem szabad megvonni a szabadság verőfényes napját, nem szabad tőle elrabolni, amit az Istentől mint legszébb és legértékesebb adományt kapott.

Ha visszatekintünk a múltba, láthatjuk, mint pusztulnak el sorra a legnagyobb hatalmak; elvész a görög, a római birodalom; jöllehet az utóbbi a világnak több mint ismert felét kerítette hatalmába; nem volt nép, melyet meg ne törtek volna a rómaiak, és megkivánták kincsét, dologbíró kezeinek rabszolgamunkáját. Kéjelgett a nemzet nagy erejében és mindenét erejére bízva, ezzel a bizodalomával megölte az erényeket és erkölcsöket. Itt is bebizonyult, hogy az erőszak kártyavár, melyet egy lehelet halomra dönthet; balgaság az ilyen várba

hordani mindenünket, — még testvéreink szabadságát is.

A jó lelkületű ember irtózik a vértől, hát még embertársaink ártatlanul kiömlő vértől mennyire kell irtóznia mindenkinnek, kiből nem vezett még ki egészen minden jobb érzést?

A huszadik század feladata a világbéke eszméjét a megvalósulás felé vinni. A világbéke jegyében jár a jog, az igazság, az erkölcsiség; a világbéke talajába van elvetve, elhintve a világszabadság magva. A világbéke sorsa pedig az uralkodók és tanácsosainak kezébe van letéve. Legyenek ők apostolai e magasztos eszmének, ihlessse meg lelküket a vágy, boldogságot hozni e földre.

Nagy feladat áll előttünk. Ha sikerül e feladatnak megfelelőn, nagyobb szolgálatot tesszünk az emberiségnek, mintha akire ő ráihelt, az menten felgyógyult. A nyavalyatorós, gyermekeknek csak a fejére tette a kezét és a bajnak rögtön vége volt. A beteg állatot meg úgy gyógyította meg, hogy csak ranézett. Olyan okos ember volt az öreg lehetett vagy száztíz éves, hogy mindennek tudta az orvosagat. Hogy ő róla megtudtak feledkezni! A tanácskozók nagyisztelettel kínálták meg ülésél a vén Mihályt, aki oda helyezkedett az asztal mellé és aztán ráhajta galambósz fejét a tenyerére, elgondolkozott.

Most az ideje megbecsülni a világbéke áldásait. Mert mintha mindenünnen vérszefelhők tornyosulnának vén világrésztünk fölött; mintha megrazakodtató vihar

TÁRCZA.

A grunyváci emberévő.

Irta: Szeredai Lóví.

Ez bizony nagyon régi história.

Vagy négy-öt száz évvel eze óta történt meg, ha ugyan valójában megtörtént, amire nem mernek megesküdni.

Nyáron volt, aratásnak idején s a grunyváciak ép betakarították az élelet, mikor a felegek közt hirtelen valami nagy fekete pont tűnt fel. Olyanformán látszott, mint egy nagy saskeselyű, olyanformán koválygott is, csakhogy sokkal nagyobb volt, mint amilyen egy keselyű szokott lenni.

— Madár lesz, mert szárnya van! — mondta az egyik. — De bizony nem madár! szólta a másik hiszen láthatja kend, hogy milyen nagy!

— Az ám nil! Es tüzet fúj a szájából! Meneküljünk! Sárkány!

Erre a vészkiáltásra elfutott volna, ki merre tud, csakhogy már későn volt. Mert a szörnyeteg nagy hirtelen lecsapott az aratók közé és — ripp-rupp — egy harapasra bekapta a Szatimrovics Gyuri fiatal feleségét. Az volt a falu legsebbe asszonya, amiből latinálvo, hogy a fenevadnak jó gustusa volt. Utánna még bekapott még három embert. A többi eszevesztetten menekült be a faluba.

— Az a szörnyeteg félig ember, félig madár volt és rút pófájából úgy fújta a tüzet, hogy amerre járt, amerre lépett, minden elégett körül-

lött. Volt nagy ijedség Grunyvácson. Napokig még az utczára se mentek az emberek, nem hogy a falu végére merészkedtek volna. Mert az emberévő válogatas nélkül bekapott mindenkit, aki a közelébe ért, ha vén volt, ha fiatal volt. (Legjobban járt Mátkics Jása, mert annak a házastárs anyósát ette meg.) Két hétig tartott ez a rémületes állapot. Két hétig pihent a mező, munka, amely pedig sürgős, nagyon sürgős volt két hétig senkise mert kelélni a hazából, két hét alatt tízenegy embert falt fel az emberévő.

A hatmadik hét elején a grunyváciak már nagyon megsokaltak a dolgot s a falu vénei összeültek megbeszélendő: miképpen lehetne elkergetni azt a szörnyetegot, amely előbb-utóbb fölfalja a helység egész népét.

Bugics uram, aki nagyon bátor ember hírében állott, azt mondta: Keljünk fegyverre valamennyien! ki kaszával, ki kapával menjen neki az emberévőnek! Hm, könnyen beszél kegyelmed! — felelt Platics Jován, a helység érdemes birája, akinél okosabb ember hét faluba se volt található — könnyen beszél! Az emberévő mindnyájunkat fölfalja! Hát akkor keljünk stafettát a királyhoz, kérjünk tőle segítséget. Hadd jöjjön ide ezer pánczélos vitéz, azok majdesak elbánnak vele! Azt mondta erre a biró: Perzse, perzse . . . Hanem mire a kove-tünk a királyhoz ér, két hét. Mire a vitézek ideérkeznek az is két hét, négy hét multán pedig még hirmondó se marad belőlünk! Schogyse tudták kiokoskodni, hogy mitévők legyenek és dolgavégzetlen már-már indulni készült kiki hazafelé, mikor egyszerre csak beallit a tanácskodók közé a vén Axanics Mihály. Hogy órá

senkise gondolt! Pedig a vén Mihály, az volt csak az okos ember! Mikor a dögvész pusztított az országban és százával haltak el az emberek, Grunyvácson senkit sem ért veszedelem. Mert akire ő ráihelt, az menten felgyógyult. A nyavalyatorós, gyermekeknek csak a fejére tette a kezét és a bajnak rögtön vége volt. A beteg állatot meg úgy gyógyította meg, hogy csak ranézett. Olyan okos ember volt az öreg lehetett vagy száztíz éves, hogy mindennek tudta az orvosagat. Hogy ő róla megtudtak feledkezni! A tanácskozók nagyisztelettel kínálták meg ülésél a vén Mihályt, aki oda helyezkedett az asztal mellé és aztán ráhajta galambósz fejét a tenyerére, elgondolkozott.

— Hallom, — szólalt meg nagysokára. — hogy nagy bajban vagyon a falu az emberévőnek miatta.

— Bajban bizony öreg bátyánk, mert sehogyse tudjuk elverni a határból azt az isten csapasát! Itt pedig az nem nehéz! — Nem-e? kérdezték a tanácskozók, érthető nagy kíváncsisággal.

— Gondolja, hogy az emberévőt el lehet üzni?

De tudom is, nemcsak gondolom! Aztán hogyan, mivel? Férfi becsülettel, asszony erkölcsével, leány tisztaságával, a Jézus névével!

Kissé homályos volt a beszéd, azért hát faggatni kezdték az öregot, hogy magyarázza ki a mondatát. A vén Mihály pedig körülnézett szelid szemével és emígyen magyarázta meg szavait:

Hajnalba, mikor világosodni kezd s még harmat is hull, minden kij egy feleséges

Rózsa Sándor divatáru kereskedésébe már megérkeztek az őszi újdonságok óriási választékban, remek mintákban. Olcsó árak!!

készülne kitörni Európaszerte; izgatottak a kedélyek: mindenféle erős versengés mutatkozik a hatalomért, revanche a multért, sikraszállás a jogokért. Most az alkalom, hogy a hatalmak latba vessék minden tekintélyüket, hogy égi világosságként ragyogja be a világbeke fénytárasztó fűklyája a testvéries emberiséget és hogy azt az erőt, amit harcmezőre akarnak vinni, a munkának, az áldáshozzó, nemcsinó munkának szenteljék, áldozva ezzel a népek Urának, aki megadta nekünk a boldogulás lehetőségét és meg is mutatta a hozzá vezető legszebb utat: a világbekeében!

Készül a koldusbot.

A nemzeti követelmények nagy harci lármájában kevesebben vették észre milyen közel jutottunk az önálló vámterület tényleges életbe léptetéséhez.

Igen tanulságos és nagyon följegyzésre méltó dolgok a melyek a brüsszeli cukorkonvenzióhoz hozzáfűződnek, melynek az volt az alapcélja, hogy minden államnak cukorkertermelése a versenyt egymás ellen egyforma esélyekkel folytathassa. — Ehez a konvenzióhoz Magyarország, mint önálló állam járult hozzá; nem a maga, hanem Ausztria kedvéért, ahol a tultermelés végett a vámkülföldön való értékesítés szüksége már régen beállott.

A konvenzióhoz való hozzájárulás alkalmával Ausztriával szemben Magyarország kikötötte magának, hogy a magyar fogyasztási terület biztosítsák a magyar cukor termelésnek, kontingentálás alapján.

De ezen kontingentálási törvényeinket a f. év júliusban tartott brüsszeli konferencia, mint a konvenzióba ütköző dolgot elvetette, a törvényeket tehát nálunk életbe léptetni nem lehetett.

ember, egy fiatal asszony, meg egy eladó leány a határba. Kéz a kezben lépjenek az emberevő elébe. Mondja az ember: „az atyáisten nevében, menj el!” — Mondja a menyecske: „a fiúisten nevében, menj el!” — Mondja a leány „a szentlélek nevében menj el!” arra aztán az emberevő elpusztul innen. Akik kimennek, semmitől se féljenek, mert nem léssen öneik bántódásuk.

Hiszen, hiszen, hacsak ennyi az egész! kiáltottak föl a falu vénei nagy örömmel. Hanem, folytatta Mihály bátyja olyan kézmozdulattal, mint aki azt akarja mondani, hogy de csak most jön a java, olyan ember kell ehhez aki még sohase csalta meg; olyan asszony, aki még sohase szegte meg a hitvesi hűségét; olyan leány akit lérfi még az ujjával sem érintett. Mert ha nem ilyenek, az emberevő halálával pusztítja el mindhármójukat! Bezeg nagy lett az öröm a faluban, mikor híre futott a Mihály bátya mondásának. Rögtön ki is hirdették mindenkinek, hogy aki vállalkozik a nagy munkára, jelentkezék a falu birájánál. Tíz arany lesz jutalma mindenkinek. Nyolcz nap egyrc ezt hirdették Grunyeváczon. De bizony hiába hirdették. Mert sem olyan férfi nem akadt, aki a feleségét még sohase csalta meg; sem olyan asszony, aki még sohase szegte meg a hitvesi hűségét; sem olyan leány, akit lérfi még az ujjával sem érintett. Hogy kotródott el onnan mégis az emberevő, nem tudom. Csak azt tudom, hogy még manapság is jaj annak, aki grunyeváczit embertől meg meri kérdezni:

— Hát, hogy is kergették el kendték azt az emberevőt?

Most már Magyarországnak mint önálló államnak, érdekeinek más uton való megvédelmezéséről kellett gondoskodni; amit másként nem is lehetett elgondolni, mint a brüsszeli konvenzióban megállapított 6 frankos pótvámnak alkalmazásával, Ausztriával szemben.

Nagy lett a telfordulás Ausztriában és szörnyű fenyegetés ért bennünket a hallatlan merénylet végett: hogy Ausztria érdekeivel szemben mi, nemzetközi szerződéssel biztosított jogunkat mérészeljük követelni. Ez oly merészség, mely kemény megtorlást követel! Így beszélt kedves iker testvérünk, de készülődött is hozzá, amire bekövetkezett volna rövidesen a törvény-szabta kötelesség, hogy mi az önálló vámterületet azonnal életbe léptethessük rendeleti uton.

De ennek már fele sem tréfa; ez a gondolat idegessé tette az-ikreket és kinos vergődésükben nagy lett a futkosás, tárgyalás, alkudozás, mely hallomás szerinti ismét a mi lefőzésünkkel végződött, mert a 6 frankos pótvám helyett, csupán az elvek megőrzése kedvéért 3/5 frankban egyeztek ki a kormányok.

Ezzel az egyességgel mi nem lehetünk megelégedve, mert nekünk a brüsszeli konvenzió 6 frankot biztosított és így a nemzetközi szerződés biztosításával szemben semmi okunk sem volt Ausztria kedvéért az abban megállapított jogunkat lealkudni és feladni iparunknak azt a védelmét, amelyet nemzetközi szerződés biztosított.

Ha ilyen eszközök birtokában is mindig mi leszünk az engedékenyek, akkor készül a koldusbot a magyar cukoriparnak, a vele összekapcsolt mezőgazdának, azzal pedig édesmindnyájunknak.

Id. Egan Lajos.

Neveljük iparosokat.

„Ha nem tanulsz fiam, inasnak adunk és iparos lesz belőled” mondja az aggó szülő a fiának, a fiu pedig ketségbeesve áll neki a latin grammatikának ha gimnázista, — ha realiskolába jár, akkor az algebrának, meg a mértannak. Még öngyilkossági gondolatokat is megforgat agyában, mert sehogysem megy fejébe, hogy belőle most már nem lehet úr. A vége a dolognak, hogy családi béke kedvéért átmászik egy pár javítóvizsgán, sőt még az érettségit is leteszi, esetleg felkerül az egyetemre. Ott pedig hiányos tudással küzd évek hosszú során környékezve a legtöbb esetben még anyagi gongokkal is, küzd kegyetlenül, kopál ha éppen rá kerül a sor, a megváltó diploma jegyében.

Végre akad diplomán is, de hány azoknak a számára, akik az ut felén lötörnek, és sietve elfoglalnak egy bármilyen kis állást, amiből ugyan megélni nem lehet, csak tengődni. Tengődni egy egész életen át, ahova utra valónak egy csomó kielégíthetetlen igény kíséri el az illetőt: a jövő jobbrafordításának minden reménye nélkül. Így fejlődik ki nálunk egész serege eltévedt embereknék, akik vasalt ruhában járnak ugyan,

de zsebükben a kezük összeszorult fenyegető ököllé.

Kit okoljunk mindezekért? Szülőt, az iskolát-e vagy az illetőt magát.

Ne okoljunk érte senkit egyelőre, mert hibás ebben a dologban a nevelés, de nem a szülőké, hanem a mi felszeg társadalmunk első sorban.

Hiszen akárhogy is tagadjuk, nézzünk csak jól körül, nem-e különböztetjük meg az iparos-osztályt: élesebben mindennél. Ki látta vón? hogy egy jobb család gyermeke elmenjen mesterséget tanulni, akár az asztalos-ságot, vagy a lakatos-ságot, vagy beadja a fiut mondjuk egy órásiipari, vagy egy szövőipari szakiskolába. A legnagyobb baj az, hogy a mai iparos neveléséről nem igen tudnak és nagyon sok művelt ember van, aki még mindig azt hiszi hogy a mesterség ott kezdődik, hogy a majster ur apró csemetéit kell eldajkálni, avagy festéket törni, meg enyvet főzni.

Pedig nem így van. Az iparos nevelés szükségességét nálunk is belátták és pedig rendszeres iskolázás által képeznek ma művelt iparosokat.

Értsük meg a dolgot. Van az ugynevezett iparostanoncz oktatás és a szakiskolai iparosképzés.

Az iparostanoncz oktatás kötelező a törvény erejénél fogva minden oly egyénre aki gyakorlatból igyekszik a mesterséget megtanulni; ez tulajdonkép a munkás elemnek képzésére szolgál. A fiut beadják tanoncznak hatom évre, és ezalatt a hétnek bizonyos napjain tanul általános szakmabeli dolgokat. Azután felszabadul s mint segéd rendes munkakönyvet kap és bizonyos gyakorlati idő eltelte után lehet mester is a szakmájában.

Más a szakiskolai iparosképzés. Ez a tulajdoképeni művelt iparosképzés. Ilyen szakiskolák nálunk is vannak és pedig az ugynevezett fa és faragófémipar, vasipar, szövőipar, kő és agyag, mechanikai és órásiipar szakiskolák. Ezekon kívül idesorozzuk a felsőipariskolákat melyek ez intézetek felett állanak, ezek végbizonyítványa önkéntességre is jogosít. E szakiskolai intézetek vannak hivatva Magyarországon művelt iparososztályt nevelni. És céljukat bizony el is fogják érni. És szükséges volna ehhez az is, hogy ama jobb elemek, melyek a középiskolai oktatásban nehezebben boldogulnak, ez intézetet felkeressék. Ha a szülők kiknek elsősorban érdeke, hogy gyermekeiket a boldogulásra neveljék, megbarátkozzanak ezzel a gondolattal, ha megértének az iparospálya szabad függetlenségét, jóval több jóra való és megelégedett embert adhatnánk át az életnek, és a mi fejlődő magyar iparunk magyar jövőjének.

Hogy mily kilátásokkal, milyen reményekkel indulhat neki a végzett szakiskolai tanuló az életnek és a mi még kopár ipari földünkön, hogy hozza meg tudása, kitartása és bátorsága neki a fáradságos munka jutalmát, arról majd egy más alkalommal mondjuk el véleményünk, ha a magyar iparos helyzetéről írunk.

Zborói Imre.

H I R E K.

— **Adóhivatal-vizsgálat.** Kassay József, kir. tanácsos, szombathelyi pénzügyigazgató a múlt szombaton érkezett Kis-Czellebe, az itteni kir. adóhivatalnak a megvizsgálására. A pénzügyigazgató négy napi beható vizsgálat után szerdán utazott vissza székhelyére Szombathelyre. Mint halljuk, a pénzügyigazgató a kis-czelli kir. adóhivatalnál mindent a legnagyobb rendben talált.

— **Képviselőtestületi gyűlés.** Kis-Czell mezőváros képviselőtestülete pénteken gyűlést tartott, melyen gazdag tárgysorozat volt. A gyűlés lefolyásáról lapunk jövő számában hozunk részletes tudósítást.

— **Toronyfelavatási ünnepély** volt e hó 20-án Nemes-Magasiba. Ugyancsak a Nemes- és Pór-Magasii ág. ev. templomokban új orgona, új szőcsék, új oltár és új padokat állítottak, melyeket a mult vasárnap szentelt fel Gyurátz Ferenc pápai ev. püspök. Szombaton a déli vonattal érkezett Gyurátz püspök több pap társaságában a vöndözki állomásra, hol nagyszámu közönség jelenlétében Tompa Sándor nemes-magasii felügyelő üdvözölte. Innen számos kocsis és bandérium kíséretével vonult be Nemes-Magasiba, hol a gyönyörűen feldíszített lelkész-lakban E. J. János fogadta. Vasárnap reggel vette kezdetét a felavatási ünnepély, melyen közel- és távolról annyian összegyűltek, hogy a templomban nem férven meg, az udvaron is tartottak Istentiszteletet. A felavatási beszédet Gyurátz Ferenc hivatalos egyházi szónok mondta, míg a szent beszédet Bojtás János nemes-magasii lelkész tartotta. Igazán remek ragyogó szónoklatot tartott Gyurátz püspök, különösen kiemelte a magyar mnksókat, kik alaposan megoldották a reájuk birtok feladatot. Kisa János szombathelyi lelkész az udvaron szónokolt. Az ünnepély után barokk volt a kisdudovoda helyiségében, mely különösen sikerült. Tozásokban sem volt hiány. A rendezés egy püspök megérkezését, mint elutazását a tisztelt tartottak fenn. Meg kell említeni, hogy festői látvány volt a bandérium, melyet Meesterházy Antal vezetett. Csikós öltözetben voltak Nemes-Magasii válogatottjai; — visszantartottak a püspököt Vöndözki kísérték Gyurátz püspökön kívül az ünnepélyen jelen voltak: Berzsényi Dezso, Bárdossy Imre, Potyondy Pál, Fittler Sándor, Takács Samu, Varga Gyula, Zongor Béla, Torda Lajos, Nagy Lajos, Hrabovszky Móricz és a környékbeli tanítóság.

— **Izraeliták új éve.** Izraelita polgártársaink kedden és szerdán ünnepeleik új évüket. Számításuk szerint ez évben 5664 ik új évüket ünnepeleik.

Vasuti átjáró hid. A kis-czelli pályaudvaron a vasuti raktár mellett, a gyalogjárók számára már javában készülő a sinek felett a vashid. A munkálatokat valószínű 14—20 nap alatt befejezik és a hid átadható lesz a közhasználatnak.

— **Tanító beiktatás.** Mult vasárnap volt Barabás Ernőnek, a kis-czelli róm. kath. kántorának hivatalalába beiktatása. A beiktatást Grätzer Pras helybeli lelkész végezte a hívek nagy számának jelenlétében. Az új kántortanító evangélium után nyilvános hitvallást tett, amely után a beiktató lelkész rövid beszédet intézett az új kántortanítóhoz.

— **Nem kell magyar hitzónokiat** A kis-czelli orth. izr. hitközség templomában mostanában egy fiatal rabbijelölt magyar hitzónoklatot akart tartani, ki egyszersmind pályázik az orth. hitközségnél jelenleg üresedésben levő rabbi állásra. Mint halljuk, a magyar hitzónokiat ellen óvást emelt a mostanában Kis-Czellebe vándorolt 1001-beli („szomorú szűd”) boltos és az ő felszólalásának megis lett az eredménye, amennyiben elmaradt a magyar hitzónoklat. Az orth. izr.

hitközségnek ez az eljárása megérdemli, hogy a nagy nyilvánosság tudomást vegyen róla és a közvélemény pálcázt törjön felette. Ezt a germanizálást nem vártuk az orth. izr. hitközségtől és csodáljuk is nagyon, hogy nem akadtak a hitközség tagjai között egy sem, aki az „1001-beli” boltos szándéka ellen nem tiltakozott. Megkell értetni „1001-beli” boltos ural, hogy Kis-Czell Magyarországban van, Magyarországon pedig a magyar nyelv az uralkodó nyelv. Ha ez neki nincs nyére, akkor vándoroljon ki *Tarnopolba* ott a pájeszes, tineses atyafiak között még sokra lehet. Az ilyen sötétségben atyafiaknak, kár a magyar levegot szűri-es a magyar kenyeret enni.

— **Nyilvános köszönet és nyugtázás.** A kis-czelli közkórház belső felszerelésére Pálinkás Géza esperes-plébános ur ivén a következő szives adományok folytak be: Wagner Lőrincz apát 20 kor. Szabó Lajosné 10 kor., Pálinkás Géza 8 kor., Gayer Gyuláné, Takács György. Kis-Czell nagyközség, Szabó József, Kemencsaljai Takarékpénztár 5—5 kor., Kostyan Mihály, Haudek Ágoston dr., Jagicza Lajos, Vincze Paulin, Landherr János 4—4 kor., Tóth Sándor, Grätzer Pius, Szentimrei Márton, N. N., Travaik Gyula, Reich Imre, Id., Bisitzky Ödön, Szabó Imre, Zsigmond István, Kelemen Tivadar, Szalay József, Mészáros József 2—2 kor., Barabás Ernő, Deuschbauer Ignác, Nagy Gyula, Ferenczy János, Molnár Majos, dr. Brunner Ferenczné. Békó Ferencz, Dingreve Nándor, Baasits Lajos, Simon Sándorné. Molnár János, Reich Imre ifj. Szabó Lajos, Tóty György ifj. Kondor József, Hujber György, Merkly Ede, Háry József, Kisfaludy Kálmán, Pintér József, Lóránth Gyula 1—1 kor. E kegyes adományokért a kórházi apáczák nevében köszönet mond: Grätzer Pius lelkész.

— **A hazavitorlázott menyecske.** A tavasz folyamán megirtuk lapunknak, hogy G. Jánosné kocsii menyecske utról, szeretőjével, egy kocsis legényel megszökött Amerikába, magával vivén férje urának 600 frt. pénzt is. A menyecskének aligha volt nyére az amerikai levegő, mert a mult héten egyszer csak váratlanul Kocsion temt s mintha mi sem történt volna, beállított férje urához. G. uram szivesen fogadta a haza repült menyecskét, újból megbocsátotta bűnét, (ki tudná megmondani hányadszor!) és azóta ismét boldogan élnek. A menyecske amerikai ki vándorlása, éppen 3600 forintjába került. G. uramnak Ebből 600 frt. esik az amerikai utra, 3000 forintot pedig G. végkielégítés címén fizetett a felesége távollétében nála volt gazdasszonyának. Hogy ez a nagy összeg megéri-e G. uramnak felesége újból visszavételét, azt majd a jövő mutatja meg.

— **Ajándék téglák.** A lapunk mult vasárnap számában közzétett „Kérem!” című hirdetésünknek meglett a kellő eredménye, amennyiben a közönség köréből számosan akadtak, akik a „Korona”-szálloda bérletjének a gyalogjáró létesítéséhez téglát küldtek. Reméljük, hogy ezen túl esős, sáros időben száraz labbal juthat a közönség a dömölki utcán át is a „Korona” szállodába. Talán mondanunk is felesleges, hogy a „Koronát” látogató közönségtől, mostanában van mit hallani a bérlet urnak az ajándék téglák miatt.

— **Ötször termő körtefa.** A Sárvár melletti Péntekfaluban Kiss Kajos vendéglős udvarában van egy körtefa, mely az idén már ötször virágzott és ötször hozott gyümölcsöt. A gyümölcs téli körte lévén, a fa szerencsés gazdája rajta hagyta a fán és így most azon az ötszörös termés látható.

— **Nemzeti harc.** Folyik a nemzeti harc. Régente is, most is: küzdelem a nemzeti jogokért nyelvünkért, önállóságunkért... folyik a harc az osztrák szoldatazka ellen... Harmadik év óta szakadtalanul, most pedig kétfőtől erővel, sokszoros lelkesedéssel, százszoros hűszeggel harcol a harcolók élén az Egyetértés. (Főszerkesztő Fenyő Sándor, főmunkatárs Eötvös

Károly.) Több évtized megmutatta, hogy az Egyetértés mindig első volt a harcterén. Politikai vezető cikkeit a függetlenségi párt legjelesebb tollú képviselői írják, ellükön Kossuth Ferenczel és a lap irodalmi része is mondhatók páratlan. Az Egyetértés olyan kedvezéseket is nyújt előfizetőinek, aminőt egyetlen más lap sem adhat. Elsőnek ezek közül azt említhük meg, a mely egyszersmind az olvasó karácsonyi ajándékának van szánva, a Rákóczi-Albumot. Pompás album lesz ez a kiválóan becses diarmunka. (Bolti ára 3 korona lesz.) Az Egyetértés előfizetési árai: Egy hónapra 1 frt. 80 kr. Negyedévre 5 frt. Alami tisztviselők, magánhivatalnokok, papok, /tel-

rendelhetik meg az Egyetértés kiadóhivatalánál, Budapesten, Varmegye-utca 11.

— **Véres csúlási dráma.** Vastag Gábor 60 éves tapolcai kőműves folyó hó 19-én kora hajnalban egy revolverrel feleségére kétsezer rálőtt és halálisan megsebesítette, aztán magát lökte agyon. Az asszony még él, de életben maradásához kevés a remény. Tettének oka állítólag az, hogy felesége hosszabb idő óta féltékenységgel zaklatta és emiatt napirenden voltak a csivódások. Vastag Gábor szomorú sorsát és utolsó akaratát a következő versben mondta el:

„Vastag Gábor azt gondolta ma rajban,
Jobb lesz neki elmenni a más világra
Mert meg unta életét az ég alatt
Jobb lesz neki ott a sötét föld alatt
Ezt a kúna szívűt is hozták el utánam
Hogy többé senki se szakáljon
Tik meg bocsássatok meg jó barátim
Hogyha vétettem bár akármit
Aldjon meg az Isten benneteket
Ebbe a ruhába temessenek el engemet”.

— **Védekezés a ragadós száj- és körömfájás ellen.** Darányi Ignác földművelésügyi miniszter „Utmutatás a ragadós száj- és körömfájás elleni védekezésre” című alatt 30.000 példányban egy kis füzetet bocsátott ki a törvényhatóságokhoz a gazdaközönség soraiban való szétosztás végett. A füzetben igen hasznos tanácsokat találhat a gazda arra, hogy a ragadós száj- és körömfájás ellen miként óvhatja meg jószágait. sikeresen. Ismerteti a betegség tüneteit és a gyógyítására gyakorlatban jónak bizonyult zöldségkiszáral való kezelést ajánlja. A zöldségkiszáral négy dekát kell egy liter vízben feloldani s ezt két réssben — reggel és este — kell a beteg marha szájába önteni; ez a kezelés három napig folytatandó. A száj- és lábfelek kezelésére szekfuvirág- vagy száj- forrázat is használható, melybe kevés vasgálic teendő. Ilyen kezelés mellett gyógyul a marha legkönnyebben.

— **Tanoncz kerestetik:** Egy szorgalmas, jó fiu, tanonczul azonnal felvétetik Guttmann Adolf férfi-szabó mesternél Kis-Czell. 3—3

Eladó czimbalom.

Egy keveset használt, igen jó karban levő pedálos czimbalom, jutányos áron eladó részletre is. A czimbalom megtekinthető az eladó

Rosenthal Lipót

gazd. gépkereskedőnél

2—3 KIS-CZELL.

Eladó ház.

1—3

Kis-Czellben az Erzsébet utcában egy lakház szabadkézből 3000 forintért eladó, mely áll két utcazi 2 szobás és egy udvari 1 szobás lakásból s ezekhez tartozó melléképületekből. Venni szándéknak bővebb felvilágosítást nyerhetnek Stetka Péter mérnöknel Nemes-Dömölkön.

Eladó zongora.

Kitűnő karban levő zongora, eltávozas következtében jutányos áron azonnal eladó: *Quittner Adolf* izr. főkantornál *Fánosházán.* 2—

Szálloda-átvétel.

Van szerencsém ezennel szíves tudomásul adni, hogy a kis czelli

„Hungária”-szállodát, folyó hó elsejével átvettem és azt teljesen újonnan felszerelve

kávéházi helyiséggel egybekapcsolva, a forgalomnak átadtam.

Évek során át voltam a pápai „Griff”-szálloda bérője, melyben főtörkvésem mindenkor m. t. vendégeim kielégítésére irányult.

A „Hungária”-szállodában ugyanazon elvek alapján szándékozom m. t. vendégeimet kielégíteni, mint előbbi bérletemben a pápai „Griff”-szállodában.

Főtörkvésem lesz mindenkor jó, elismert magyar konyhával, kitűnő sági és somlyói borokkal szolgálhatni t. vendégeimnek.

!!! Szoba-árak mérsékeltek !!!

A n. é. közönség szíves pártfogását kérve maradtam mély tisztelettel

Özv. Lakner Arnoldné,

5—5 „Hungária”-szállodás KIS-CZELL.

ASBOTH LAJOS

selyem-, szőr- és karton festő
Sárvárott, Árpád-utca.

Ajánlja magát mindennemű selyem-, szőr- és karton-festészeti munkákra, a legfinomabb és legmodernebb kivitelben; ugy szín tén férfi- és női-ruhák tisztítására szétfejtés nélkül.

Minden Kis-Czelli vidéki vásárban személyesen megjelenvén, a munkákat ott is átvehetem, esetleg postai szállítást utján.

Tisztelettel

9—10

Asbóth Lajos

Már 1 koronáért
50.000 korona
nyerhető.

Orvos-sorsjáték

BUDAPEST, IV. Váci-utca 17/a

Pényeremény 50.000 kor. ért.

Egy sorsjegy ára 1 korona.

Miután a húzást már október elején megtartjuk és a sorsjegyek nagy kelendőségnek örvendenek, ennél fogva tisztelettel kérjük, hogy a sorsjegyek bevásárlásával ne tessenek késni, hanem nagybecstű megrendelését szíveskedjék lehetőleg azonnal elintézni mert a húzás már

folyó évi október hó 10-én

Orvos-sorsjáték központi irodája:

Budapest, IV., Váci-utca 17/a.

Sorsjegyek kaphatók minden dohánytöztésben

Ösztöndíj-pályázat.

A Gyarmathy János ösztöndíj-alapítvány kijelölt bizottsága a nevezett ösztöndíj-alapítvány egy megüresedett

helyének betöltésére pályázatot hirdet. Pályázhatnak nemesdömölki rom. kath. fiugyermekek.

A pályázat feltételei:

1. Kérsztlevel.
2. Az elemi iskola elvégzéséről bizonyítvány.
3. A községi előjáráságtól vagyona-állapotáról bizonyítvány.
4. Bizonyítvány arról, hogy jelenleg hol és melyik iskolában jár.

Ezen iratokkal kellően felszerelt kérvények a kis-czelli rom. kath. plébániahivatalhoz 2 hét alatt vagyis 1903. okt. 7-ig nyújtandók be.

Kis-Czell, 1903. szept. 23.

Grátzer Pius lelkész
a bizottság elnöke.

1—1

HIRDETMÉNY.

Alulírott, mint a nemes- és pór-magasi-ki kisedovoda gondnoka közhirre teszem, hogy a felügyelő-bizottság 3000 koronát árvtári biztosíték nyújtása mellett

6%-os kamatra

kölcsön ad. Jelentkezni lehet nálam, vagy tekintetes Berzsényi Dezső ügyvéd urnál Kis-Czellben.

Nemes-Magasi, 1903. szept. 21.

Belső József

kisedovoda gondnoka.

1—1

SEIFERT JÓZSEF

POZSONY

Halászkapu-utca 4. szám.

cs. és kir. udv. fegyverszállító. Interurbahn telefon 252.

Ajánlja dus raktárát:

Henri Pieper
eredeti
Diana fegyverekből
ugyszinte czélszerű
Hammerle-féle
fegyverekből.

J. P. Sauer u. Sohn
czég
Krapp Frigyes-féle
különböleg aczélszerű
fegyverekből.

eredeti gyári árakon.

Ezen fegyverek a jelenkor legmegbízhatóbb és legjobban lövő vadászfegyverei s kimerítő leírással, valamint számos előkelő vadászoktól és hivatásos vadászreferenciálával, ugyszintén árjegyzékkel készséggel szolgálók.

Cs. és kir. állami áruda által osztrák-magyar füstnélküli I. számú vadászati és tárcsa-lőporral töltött töltények, továbbá szállítok minden fajta kézzel vadászöltényeket mindenkor pontosan és frissen töltve minden kaliberűhöz a legolcsóbb áron.

Vadászati, utazási és sportkülönlegesség!

Saját lövőde!

A pozsonyi II-ik mezőgazdasági országos kiállítás alkalmával vadász fegyvereim és vadászszerszökök az egyedüli aranyérmert nyertek.

Minden vevő jogosítva van az árut (eredeti csomagolásban) az alant említett intézetben (Wien IX.) díjmentesen megvizsgáltatni.

Az első Triesti Cognac párlati intézet (Destillerie) CAMIS és STOCK Barcolában Triest mellett ajánlja belföldi

GYÓGY-COGNAC-ját

mely francia módszer szerint készült és az általános ausztriai gyógyszerész-egyesület kísérleti állomása ellenőrzése alatt áll. — 1/1 palacska 5 korona, 1/2 palacska 260 korona.

KAPHATÓ: *Fánosházán*: Singer Sándor-nál, nagybani eladás a vidék részére Satter Józsefnél *N. Kazisán* Kis-Czell és vidéke részére egyedüli elosztó Nagy Gyula fűszerkereskedő *Kis-Czellben*.

Minden vevő jogosítva van az árut (eredeti csomagolásban) az alant említett intézetben (Wien IX.) díjmentesen megvizsgáltatni.